

CHLAP

CO SE MUSÍ STÁT, ABYSTE BYL LEPŠÍ ČLOVĚK

nova

CHLAP

MUDr. Ondřej Frank je úspěšným lékařem, primářem oddělení speciální diagnostiky v prestižní Nemocnici Centrum.

Je spolehlivý, je bezchybný, je striktně racionální. Oplývá neotřesitelnou sebejistotou.

Všichni ho respektují jako špičkového experta, ale jen málokomu je sympatický.

Jeho život se však náhle zcela změní.

Frank se probouzí v realitě, kterou vůbec nezná.

Musí postupně objevit a pochopit okolní svět, ale zejména svou vlastní osobnost.

A jak se s proměnou svého bývalého primáře vyrovnají jeho kolegové?

Pracovní i osobní vztahy najednou získaly zcela jinou dynamiku.

Seriál je inspirován skutečným pravdivým příběhem lékaře

Pierdante Piccioniho, primáře velké nemocnice v severní Itálii, který popsal ve svých autobiografických románech Minus dvanáct a První pomoc.

„Když jsem se seznámil s námětem seriálu, věděl jsem, že to určitě chci dělat. Ten příběh se mě totiž osobně dotýká. Profesionálně úspěšný chlap, který selhal ve svém osobním životě. Jako manžel i jako otec. Řada špatných rozhodnutí, která už nejdou vzít zpátky. A tenhle chlap je teď musí prožít ještě jednou! Zás a znova být konfrontován s tím, co a jak se stalo v jeho minulosti, kterou si přitom nepamatuje. Noční můra, nová šance? Obojí v jednom.“

Navíc mě zaujalo, jak přenést skutečný příběh italského lékaře do našeho prostředí. Česká mentalita je totiž v lecčems odlišná než jižanský temperament. Ale silný lidský příběh, ryzí emoce, kterým jako divák rozumím a dokážu jim uvěřit, to je a bude funkční kdekoliv na světě. Věřím, že díky skvělým hercům v čele s jedinečným Tomášem Maštálírem a perfektní práci úžasného realizačního štábu, doručíme našim divákům seriál, který je v tom nejlepší slova smyslu zasáhne.“

Michal Reitler, ředitel vývoje obsahu

„Těší mě, že přicházíme se silnou mužskou postavou, která musí hledat to dobré v sobě. S příběhem, který je chytrý a stojí na straně lidí, kteří chtějí být oporou druhým. Hlavní postava příběhu Ondřej Frank je muž, který ve všech svých životních rolích selhal. Proč v sobě musí najít chlapa, kterého před dvanácti lety ztratil?“

Petr Bok, kreativní producent

ONDŘEJ FRANK

TOMÁŠ MAŠTALÍR

PRIMÁŘ NA ODDĚLENÍ SPECIÁLNÍ DIAGNOSTIKY

Tvrdý a nekompromisní diagnostik, nebo empatický lékař, který citlivě vnímá potřeby každého pacienta?
Tu pravou tvář, se kterou bude umět žít, si bude muset znovu najít.

HANA FRANKOVÁ

JITKA JEŽKOVÁ

ŘEDITELKA NEMOCNICE

Hana je šéfová, jakou by si každý přál. Je inteligentní, citlivá, jako úspěšná lékařka má hluboký vhled do nemocniční praxe, proto si přirozeně získala respekt všech podřízených.

EVA ULMANOVÁ

ANDREA RŮŽIČKOVÁ

LÉKAŘKA NA ODDĚLENÍ SPECIÁLNÍ DIAGNOSTIKY

Medicína a oddělení speciální diagnostiky je celý její život. Větší než její odhodlání bezpodmínečně pomoci pacientům, je už jen její touha být Frankovi stále nablízku.

MAREK SÝKORA

JIŘÍ DVOŘÁK

VEDOUcí LÉKAŘ NA ODDĚLENÍ SPECIÁLNÍ DIAGNOSTIKY

Sýkora byl pravá ruka Franka. Již roky pracují na stejném oddělení, které společně vybudovali.

A man is lying on a table, viewed from above. His face and neck are illuminated by red laser lines. A vertical line runs down the center of his face, and a curved line follows the contour of his neck. The background is dark, and the table is a light blue color.

DALŠÍ POSTAVY

GABRIEL KIDANE | VALÉR MBILA | lékař

LINDA MYŠIČKOVÁ | ELIZAVETA
MAXIMOVÁ | stážistka

FILIP COUFAL | JAN NEDBAL | stážista

ADAM ŠTRAUS | IVAN
LUPTÁK | lékař

TEREZA ČERNÁ | JENOVĚFA BOKOVÁ | lékařka

ROZHOVORY S HERCI

„PŘED LÉKAŘI SMEKÁM KLOBOUK.“

TOMÁŠ MAŠTALÍR

Přiblížíte českým divákům herce Tomáše Maštalíra?

Já o sobě nerad hovořím, v podstatě totiž záleží jen na tom, jak hraji svou postavu a zda se v roli divákům líbím. Kdo jsem, už není důležité. Takže jen krátce – v roce 2000 jsem dokončil studium na bratislavské VŠMU a hned po škole jsem nastoupil do Slovenského národního divadla, kde působím dodnes. Ale hraji i v jiných bratislavských divadlech a dělám v podstatě všechno z hereckého řemesla.

Příběh vaší postavy je založen na skutečných událostech. Proběhlo vám někdy hlavou, jaké by to asi bylo, kdyby se člověk ocitl v podbně nezvyklé situaci jako hlavní hrdina?

Až do natáčení tohoto seriálu jsem se nad něčím podobným nikdy nezamýšlel. Sice jsem si, asi jako každý, někdy řekl, že bych na něco ve svém životě raději zapomněl, ale probudit se a nepamatovat si, vlastně vůbec netužit, že posledních dvanáct let ve vašem životě bylo, to se nedá jednoduše představit, pokud to člověk opravdu nezažije. Nicméně scénáristé a autoři seriálu nám dávají docela dobrou možnost nahlédnout do toho, s čím vším se musí člověk v podobné situaci vypořádat. Když se jednoho dne probudí z kómatu a zjistí, že taková obrovská část jeho života je pryč. A zejména, když se v těch dvanácti letech staly tak zásadní a osudové věci, vlastně asi ty nejhorší životní rány, které vás mohou potkat.

A jak vy osobně vnímáte postavu Ondřeje Franka? Je to podle vás spíše kladná, nebo záporná role?

Nechci diváky nijak ovlivňovat předem, dříve než uvidí byť jen první minutu seriálu. Věřím, že dají seriálu šanci a utvoří si názor sami.

Seriál se odehrává v lékařském prostředí, řeší se zajímavé diagnózy, ale také různé přístupy lékařů k pacientům? Od velmi odosobněného po velmi empatický. Ke kterému se vy osobně kloníte?

Z pozice pacienta určitě každý oceňuje empatický přístup, ale jestli je to vždy ten nejlepší i z lékařského pohledu, to se neodvažuji hodnotit. Jako pacient bych si vždy spíš přál ten nejlepší možný přístup, ale který to je? Kombinace empatie a akademického nezainteresovaného přístupu? To neumím posoudit.

Jaký máte vztah k lékařům? Dokážete si představit, že byste pracoval jako lékař?

Zatím si to představit neumím, znám hodně lékařů a mám mezi nimi i mnoho kamarádů, a vážím si toho, že jsou. Zejména když přistupují vážně k té obrovské odpovědnosti, která jejich povolání provází, a když se za všech okolností snaží najít to nejlepší řešení pro pacienta. K takovým lékařům mám obrovský respekt a úctu. A hlavně nyní, v této situaci, která trvá již rok a půl. O to více před nimi smekám klobouk. Hlavně před těmi, kteří to stále nevzdávají a navzdory velkému vyčerpání jdou dále. Myslím si, že to ani nedokážeme ocenit.

Jak se vám hrálo v češtině? Nebojíte se srovnání s legendárním primářem Sovou v podání Ladislava Chudíka?

Kdo nás bude chtít srovnávat, ten srovnávat bude. Tomu se nedá vyhnout. Ale upřímně nevím, čeho bych se měl vlastně bát. Na jedné straně jsou to postavy rozdílné, ale i trochu podobné, a to v hledání té správné role lékaře, a zároveň i otce. Každopádně se tomuto srovnávání asi nevyhnu, ale jak jsem říkal, nijak se ho nebojím.

Jak se vám spolupracovalo s vašimi hereckými kolegy ze seriálu?

Opravdu si musím spolupráci se všemi kolegy jen pochválit. Vždy oceňuji profesionální přístup a je jedno, v které zemi pracuji. Mám velmi dobrý pocit z toho, že každý, kdo pracuje na tomto seriálu, ze sebe vydává to nejlepší, aby se nám podařilo vytvořit něco, co bude lidi bavit a co jim snad také může něco přinést. Před natáčením jsem se osobně znal jen s Jiřím Dvořákem, což je skvělý herecký partner, a proto jsem se na něj se moc těšil, ale i ostatní herci byli a jsou výborní partneři a dělají vše pro to, aby byl výsledek co nejlepší. A na něco takového si člověk v žádném případě nemůže stěžovat.

„JINOU POLOHU HERECTVÍ SI UŽÍVÁM.“

ANDREA RŮŽIČKOVÁ

Přiblížíte divákům svou postavu? Je vám něčím blízká?

Má postava se jmenuje Eva Ulmanová a musím říci, že ačkoli se jedná o lékařku, která je povahově jiná než já, tak si k ní čím dál více nacházím cestu. Ocitla se totiž ve velmi zvláštní a zároveň obtížné životní situaci, se kterou si navíc musí poradit v podstatě sama. Z tohoto pohledu si svou roli opravdu užívám, protože mi dovoluje hrát i velmi niterné věci. I díky tomu se na natáčení opravdu těším.

Liší se pro vás tento seriál od jiných projektů?

Toto natáčení mi mnohem více připomíná natáčení filmu, což mě moc těší. Máme více času a také režiséři mají možnost s námi vše předem podrobněji projít. Jak jsem už řekla, můžeme si dovolit jít více do hloubky jednotlivých postav, což je úplně jiná poloha herectví. Užívám si to.

Souvisí to i s výběrem vašich hereckých kolegů?

Určitě. Hned u jedné z prvních scén, na které jsme se sešli ve větším počtu, jsem se rozhlédla kolem sebe a uvědomila si, jak skvěle je seriál obsazený a jak dobře se kolegové hodí ke svým postavám. S každým z nich se mi moc hezky spolupracuje.

Je to pro vás zároveň první setkání s Tomášem Mašťalírem?

Ano, je to naše první spolupráce a musím říct, že je skvělý, navíc má takové to slovenské charisma. 😊 Co k tomu dodat.

Hlavní příběh seriálu je téměř k neuvěření. Napadlo vás někdy, jaké to asi je, ocitnout se v tak nezvyklé situaci jako hlavní hrdina?

Musí to být moc zvláštní a také těžké, ale já se snažím ke všemu přistupovat pozitivně, takže bych asi zkusila najít i na takovéto situaci něco kladného. Možná to souvisí s tím, že jsem věřící člověk. Věřím, že mě každá událost, byť s ní třeba nesouhlasím nebo se mi nelíbí, posouvá správným směrem. Na svém životě bych každopádně nechtěla měnit vůbec nic, je ale možné, že někomu by to mohlo dát šanci jít jinou a snad lepší cestou, než byla ta původní.

V seriálu jste opět lékařkou, nesnila jste někdy, že jí budete i ve skutečnosti?

Nikdy, ani když jsem byla malá. Tohle povolání je spojeno s obrovskou zodpovědností a myslím, že já bych ji nedokázala v takovéto míře unést. A ani si nemyslím, že bych na povolání lékaře měla další dovednosti, o vstřebávání velkého množství informací ani nemluvě.

A jak zvládáte vypjaté situace, umíte například poskytnout první pomoc?

Příznávám, že to není nic pro mě. Ne že bych omdlévala nebo se mi dělalo špatně z toho, že například vidím krev, ale já se příliš vcítím do bolesti a strachu zraněného člověka, takže mě to úplně ochromí. V tomto případě nejsem moc použitelná. Naštěstí v podobných situacích skvěle funguje můj manžel, který dokáže vše řešit s klidem a mužskou energií. V tomto na něj plně spoléhám.

V seriálu se mimo jiné řeší i přístup lékařů k pacientům. Na jedné straně velmi racionální a odosobněný, na druhé empatický. Vy tedy asi se svou povahou preferujete ten empatický, že ano?

Přesně tak, já sice plně chápu, že lékaři občas musí mít racionální pohled na svět a pacienty, ale já s tím mám jako člověk někdy problém. Beru totiž podobný způsob komunikace velmi osobně a chvilku mi trvá, než si k takovým lidem najdu cestu.

„JE CO HRÁT.“

JITKA JEŽKOVÁ

Jak byste popsala svou postavu?

Je to ředitelka nemocnice, bývalá lékařka také bývalá manželka hlavního představitele a tím, co se mu přihodí, se i mé postavě obrátí život na ruby.

Je vám něčím blízká?

Nejsme si povahově příliš podobné, ale osobně mě zaujalo, jakým způsobem se snaží vyrovnávat se s tím, co jí potkalo v posledních dvanácti letech života. Okolnosti ji prostě zformovaly a posunuly někam, kam si to pravděpodobně sama nepřála.

Váhala jste nad nabídkou zahrát si v seriálu?

Ne, ani trochu. Hned, jak jsem byla na kamerových zkouškách, a poté, co jsem mluvila s kreativním producentem Petrem Borkem, jsem si přála, aby to vyšlo. Zaujal mě právě kreativní producent a pak také příběh, který na první pohled vypadá nereálně, a přitom je to založeno na skutečných událostech. A navíc je to moc hezká příležitost, protože v případě mé postavy je co hrát.

A přemýšlela jste někdy nad tím, jaké to muselo být pro předobraz hlavního hrdiny, když v jednom okamžiku přišel o kus vzpomínek?

Pokaždé, když točíme scény, které se toho týkají, tak na to myslím. Jako herečka si to musím představovat, ale ve skutečnosti si to nikdo, komu se to nestalo, představit nedokáže.

Je pro vás náročnější, když se seriál odehrává v lékařském prostředí?

Pro mě ne, protože já už hraji ředitelku, nikoli lékařku. Byla jsem sice na školení, podobně jako ostatní kolegové, ale naštěstí se již nemusím učit složité odborné lékařské termíny ani to, jak zahrát chování lékařů při některém vyšetření či zásahu. To ostatním rozhodně nezavidím.

Ani vás nikdy osobně v minulosti nenapadlo, že byste pracovala jako lékařka?

Spíše ne. Nedávno jsem právě přemýšlela nad tím, že jsem si zvolila povolání, ve kterém, i když udělám velkou chybu, nejde o život. Nejsem si jistá, jestli bych tu obrovskou zodpovědnost, kterou mají lékaři, dokázala přijmout a unést. Myslím, že to je něco, co se musí trénovat. Já sice pocit zodpovědnosti v sobě mám, ale nikdy jsem nemusela řešit fatální otázky života a smrti, jako to mají lékaři.

V krizové situaci ale dokážete zachovat chladnou hlavu?

Já jsem se naštěstí nedostala do žádné vážné krizové situace, kdy bych například musela poskytnout první pomoc, ale myslím, že bych to dokázala. Zejména nyní, po školení, kterým jsem prošla (úsměv). Jinak snad ale dokážu krizové situace zvládat, šok a pocit těžkých nohou se zatím vždycky dostavil až poté, co jsem je vyřešila. Doufám, že pokud se náhodu ocitnu v opravdu vážné situaci, tak že to bude probíhat stejně.

Abychom se vrátili k příjemnějším věcem, jak se vám hraje s ostatními kolegy a konkrétně s Tomášem Maštalírem?

Přiznávám, že jsem ho před naším setkáním vůbec neznala, takže jsem si ho musela vyhledat na internetu. A zjistila jsem, že je to jeden z nejslavnějších slovenských herců, tudíž jsem za svou neznalost zastyděla. A při natáčení jsem zjistila, jak obrovský profesionál to je, to se mi opravdu moc líbí. Navíc je příjemný, pohledný a skvěle hraje, co víc si můžeme přát. On je ten, na kterém celý seriál stojí.

A ostatní kolegové?

Ani mladé kolegy jsem osobně neznala a jsem z nich nadšená, například Denisa Barešová, která hraje mou dceru a se kterou mám více scén, hraje výborně. A z těch starších mám moc ráda Jiřího Dvořáka a těším se i na společné natáčení s Pavlem Baťkem. Zároveň bych chtěla zmínit i celý štáb seriálu, který skvěle funguje a takzvaně na sebe slyší. To je pak příjemné prostředí pro práci. I díky tomu se na natáčení vždy těším.

A jak vůbec zvládáte natáčení za aktuální poněkud zvláštní covidové situace?

Zvládala jsem to dobře, ale v tuto chvíli i na mne došlo, takže přestože jsem plně očkováná, jsem nyní doma v karanténě a trochu se nudím. Mám uklizeno, hodně čtu, viděla jsem spoustu seriálů, ale už je to na mě dlouhé.

„ČLOVĚK BY NEMĚL LITOVAT NIČEHO, CO PROŽIL.“

JIŘÍ DVOŘÁK

Přiblížíte divákům svou postavu?

Ve stručnosti řečeno, je to cílevědomý pan doktor, který dělá všechno proto, aby se stal primářem.

Jak se vám hrají lékaři? Je v tom rozdíl oproti jiným povoláním?

Já nerozlišuji mezi pacientem, lékařem nebo třeba detektivem, je to prostě role. Obtížnější je slovník, protože to nejsou slova, které člověk běžně používá. A občas se vám tak stane, že se zaseknete a nemůžete některý termín vůbec vyslovit. Já měl třeba při jedné replice problém se slovem koronografie. Ale jinak je lékař normální charakter.

Jaký máte vztah k lékařům? Netrpíte syndromem bílého pláště?

Syndrom bílého pláště naštěstí nemám, naopak si lékařů velmi vážím. Mám mezi nimi i hodně kamarádů, herci a doktoři vždy trochu tíhli k sobě. Za nás již v době, kdy jsme ještě za socialismu chodili na vysokou školu. Tehdy jsme absolvovali vojnu společně právě s mediky a muzikanty. I díky tomu jsou naše vztahy velmi dobré.

Seriál se odehrává v lékařském prostředí, řeší se zajímavé diagnózy, ale také různé přístupy lékařů k pacientům. Od velmi odosobněného po velmi empatický. Ke kterému se vy osobně kloníte?

Logicky mi je bližší empatický přístup, protože u každé nemoci a léčení hraje velkou roli i psychika. A když vás přijde léčit někdo, kdo se vám pokusí porozumět i lidsky, tak je to vždy příjemnější. Ale spousta dobrých lékařů raději volí racionální přístup. Nejdůležitější je totiž výsledek, tedy aby byl pacient zdravý a odešel v pořádku domů. A někdy je z jejich pohledu právě tento rozumový přístup ten správný.

Příběh seriálu je založen na skutečných událostech. Proběhlo vám někdy hlavou, jaké by to asi bylo, kdyby se člověku stalo něco podobného a ve vzpomínkách přišel o velkou část svého života?

Asi každý člověk má ve svém životě chvíle, na které by rád zapomněl, ale pokud by se vám něco tak neuvěřitelného opravdu stalo, pak by to byla obrovská tragédie. Musím přiznat, že jsem se nad podobnou situací nikdy hlouběji nezamýšlel.

Ani jste nikdy neuvažoval nad tím, že byste od určitého okamžiku žil jinak?

Jak říká Oscar Wilde: „Na světě není nic než mládí,“ což se vám ale stejně nevrátí, i když se vám ztratí paměť. Myslím, že člověk by tedy neměl litovat ničeho, co prožil a jak se choval, protože všechno, byť se mohlo jednat o chyby, ho posunulo dál. Pokud je tedy schopný si to uvědomit.

Jak se vám hrálo s ostatními hereckými kolegy? Tomáš Maštálir například říkal, že jediný z herců, které znal, jste byl vy, a že se na vás moc těšil.

Ano, my jsme se znali osobně, ale pracovně jsme se nikdy nesetkali. I já jsem se na něj moc těšil a musím říct, že podle očekávání je to velmi příjemná spolupráce. A pevně doufám, že to na výsledku poznají i diváci. To platí i pro ostatní kolegy, obsazení je totiž velmi zajímavě a dobře poskládané, a díky tomu mě natáčení opravdu baví. A pochválit musím i štáb a vůbec celé zázemí seriálu. To je opravdu mimořádné a velmi příjemné, takže jsem moc rád, že mohu být jeho součástí.

„TU PRÁCI JSME SI NÁRAMNĚ UŽILI.“

IVAN LUPTÁK

Přiblížíte divákům svou postavu?

Adam Štraus je mladý lékař, trochu lehkovážný, má rád ženy, silné motorky, život, občas bláznivé večírky, u kterých si „vyčistí hlavu“.

Je vám postava v něčím blízká?

Myslím, že mi Adam až zas tak moc blízký není, a to je právě to, co se mi na něm líbí. Baví mě se vžívat do jeho kůže.

Váhal jste nad nabídkou zahrát si opět v seriálu?

Když jsem odcházel z castingu a slyšel tu klasickou větu „díky, my se vám ozveme,“ vypustil jsem to absolutně z hlavy. O to větší překvapení bylo, když se ozvali, že se jim na tu roli líbím. Zda jsem váhal? Rozhodně ne.

Jaký máte vztah k lékařům a nemocničnímu prostředí obecně? Dokázal byste pracovat v tomto oboru?

K nemocničnímu prostředí mám odmala blízko, protože moje máma je zdravotní sestra. Občas jí v práci navštívím, takže do nemocnice nechodím jen jako pacient, čili nemám s tím místem problém. Navíc vím, že tam lidem pomáhají a k lékařům jsem vždy měl a mám respekt. Práce lékaře by se mi líbila, ale osud tomu chtěl jinak a já si na něj musím „hrát“.

Jak zvládáte krizové situace? Umíte poskytnout první pomoc? Zvládl byste píchnout injekci?

Naštěstí jsem se do situace, že bych někomu musel poskytnout první pomoc, nedostal. A snad se to ani nikdy nestane. Ale v rámci natáčení jsme jakýsi rychlokurz první pomoci absolvovali, tudíž teoreticky bych to zvládnout měl. Injekci jsem nikdy nikomu nepíchal, ale věřím, že pokud by mi to někdo vysvětlil, zvládnul bych to. Horší to je, když ji má někdo píchnout mě, to je mi krajně nepříjemné.

Myslíte si, že se tento seriál liší od jiných televizních příběhů?

Každý seriál je originální. Stejně tak tento je originální a věřím, že scénář, děj, postavy, herci a v neposlední řadě i režie budou diváky bavit.

Jak se vám hrálo s vašimi kolegy? Jaká byla atmosféra při natáčení?

S mnohými kolegy, se kterými jsem se na tomto projektu potkával, jsem znal už z dřívějších, tudíž spolupráce s nimi byla příjemná a zábavná, což se promítalo do celkové atmosféry při natáčení. A myslím, že můžu za všechny říct, za mě tedy rozhodně, že jsme si tu práci náramně užili.

„ZA SVŮJ ŽIVOT JSEM VDĚČNÁ.“

JENOVÉFA BOKOVÁ

Přiblížíte divákům svou postavu?

Moje postava se jmenuje Tereza Černá, mladá doktorka, která se s nikým ani ničím nemaže, ale zároveň je to hodný člověk.

Je vám něčím blízká?

Určitě mi je blízká svým sarkastickým humorem a láskou ke psům.

Váhala jste nad nabídkou zahrát si v seriálu?

Váhala, poněvadž je to jiná forma zodpovědnosti, nikdy jsem v takovém formátu nehrála. Zavážete se na delší časový úsek, jste pravidelně vidět v televizi, takže musíte počítat i s větší mediální pozorností.

A máte i ve skutečnosti raději zvířata než lidi? ☺

No zvířata mám opravdu hodně ráda a pokaždé, když se pomazlím se psem, tak se mi hned zlepší nálada. Ale mám štěstí na skvělé lidi kolem sebe, takže mám ráda všechny.

Je to vaše první role lékařky? Jaký máte vztah k lékařům? Dokázala byste pracovat v tomto oboru?

Ano, je to moje první lékařka. Osobně mám s lékaři velmi dobré zkušenosti a nesmírně si jich vážím. Ani bych si nedovolila přemýšlet nad tím, jestli bych dokázala pracovat jako lékařka.

Jak zvládáte krizové situace? Umíte poskytnout první pomoc? Zvládla byste píchnout injekci?

Člověk si může myslet a předpokládat, jak by se zachoval, ale skutečnost bývá často naprosto odlišná. Ale myslím si, že většinou v krizových situacích dokážu zareagovat pohotově.

Myslíte si, že se tento seriál liší od jiných televizních příběhů?

Já osobně moc české seriály nesleduji, tím pádem nevím, jestli se opravdu liší. Ale určitě bych diváky nalákala na hezké herecké obsazení a vzhledem k tomu, že seriál vyrábí produkce D.N.A a scénárista Petr Bok, s kterými jsem spolupracovala v minulosti, věřím, že výsledek bude velmi dobrý.

Jak se vám hrálo s vašimi kolegy? Jaká byla atmosféra při natáčení?

Právě obsazení hrálo velkou roli pro mé rozhodování, zda přijmout roli v seriálu. Nejvíce jsem si zatím zahrála s Elizavetou Maximovou, Janem Nedbalem, které již znám řadu let, a nově jsem se potkala s Valérem Mbilou, což je skvělý člověk. Atmosféra byla pohodová a příjemná.

„MOJE ROLE JE PRO MĚ DOKONALÝ HERECKÝ PROTIÚKOL.“

VALÉR MBILA

Pro drtivou většinu televizních diváků jste nová tvář. Jak byste se jim představil?

Přestože mi je šestadvacet let, jsem stále herecký začátečník, vážně se totiž hraní věnuji teprve posledních pět let. Sice jsem jako dítě hrál, ale poté jsem se pustil jiným směrem a k hraní jsem se začal opět obracet až v dospělosti. Postupně přes reklamy a ochotnické divadlo jsem se tak do uměleckého prostředí vrátil. Nemám žádné herecké vzdělání, pouze několik hereckých kurzů, nejvíce mi v tomto směru pomohly herecké workshopy Kateřiny Janečkové, se kterou spolupracuji dodnes. A stejně jako herectví se stále věnuji i sportu, zejména boxu, cvičení a fitness. S boxem jsem začal kvůli bratrovi, kterého jsem chtěl podpořit, a začalo mě to také bavit. Dokonce jsem absolvoval trenérské zkoušky a začal jsem i trénovat. Pořád se ale mám co učit. Mou další vášní je cvičení fitness neboli bodybuilding. I zde trénuji jiné, ale mým cílem je dostat se i osobně na vyšší úroveň a doufejme i začít vyhrávat. A jelikož jsem sportovně založený, tak jsem se přibližně rok věnoval i kaskadérství. To jsou však všechno jen koníčky, v současnosti totiž stále pracuji ve Škoda Auto jako nástrojař.

Tvůrcům seriálu jsem velmi vděčný, že si mě v castingu vybrali a dali mi tuto hereckou příležitost, díky níž se nyní poprvé objevím i v televizním seriálu. Chtěl bych se totiž v herectví stále rozvíjet a věnovat se mu profesionálně. Věřím tedy, že mi tato šance dopomůže k dalším rolím, ať již v seriálech, ve filmu, nebo i na divadle.

A co byste tedy prozradil o své postavě?

S jistou dávkou nadsázky říkám, že jsem něco jako syn Mirečka z filmů o Básnících. I moje postava přichází do Čech z Afriky. Chce vystudovat na lékaře, pracovat zde a získat veškeré potřebné atestace.

A jak je to s lékařským oborem jako takovým? Nemáte k němu vztah?

O lékařství jsem také nikdy nesnil, to jen přispívá k tomu, že svou postavu vnímám jako úplný opak sebe sama. Já se hodně věnuji sportu, takže moje role tajemného lékaře je pro mě téměř dokonalý herecký protiúkol. (smích) Ale zároveň mě to prostředí fascinuje, zejména to množství informací, které musíte jako lékař pojmout.

Prošel jste také před natáčením školením první pomoci?

Ano, učili nás, jak se napíchává jehla, měří puls, jak se obsluhují některé přístroje a podobně. A součástí bylo i školení.

A jak celkově vnímáte natáčení seriálu? Je to vaše první setkání s takto velkým projektem?

Já jsem celkově velmi nadšený, od prostředí ateliéru přes natáčecí štáb až po ostatní herce. Je to moc příjemná zkušenost. Musím se přiznat, že jsem se bál, jak mne jako nováčka přijmou, a předčilo to všechna má očekávání. Všichni jsou ke mně velmi laskaví a já se od nich snažím navíc co nejvíce naučit.

Natáčení ještě nekončí, takže stále máte před sebou kus práce. Těšíte se na něco konkrétního?

Mě v tuhle chvíli ještě čeká natáčení dílu, ve kterém má velký prostor moje postava. Na to se velmi těším a chci si to co nejvíce užít. Součástí jsou totiž i emočně vypjatější scény, což beru jako velkou výzvu.

„VŠECHNO JE TAK, JAK MÁ BÝT.“

JAN NEDBAL

Přiblížíte divákům svou postavu?

Moje postava se jmenuje Filip Coufal, je to mladý medik, který má čerstvě po škole a díky náhodě i štěstí se dostane na prestižní oddělení docenta a primáře Ondřeje Franka.

Váhal jste nad nabídkou zahrát si v seriálu?

Když nabídka přišla, neváhal jsem ani vteřinu. Polovina obsazení jsou mí blízcí přátelé a kolegové z projektů jako například Herec, Podezření a dalších. To samé se dá říct i o velké většině štábu a celé produkce D.N.A. v čele s Peterem Bebjakem a Rastou Šestákem. V tuto chvíli se jedná tuším už o naši čtvrtou nebo pátou spolupráci a já nemohu být šťastnější, že se nadále smím potkávat a pracovat s těmito úžasně talentovanými lidmi.

Jaký máte vztah k lékařům a nemocničnímu prostředí obecně? Dokázal byste pracovat jako lékař?

No to je taková vtipná věc, já jsem totiž vystudovaný zdravotnický asistent. Maturitu jsem složil na střední zdravotnické škole v Děčíně a na praxi v nemocnici jsem během studia strávil přibližně dva roky. Vyzkoušel jsem si všechno možné, od převazů po stlaní postelí a píchání injekcí. Nicméně můj zájem rychle opadl a dnes už bych si to neuměl představit. Můj respekt k té profesi ale nadále trvá.

Poskytnout první pomoc pro vás asi není problém. Krizové situace tedy zvládáte?

Troufám si říct, že velmi dobře. Několikrát jsem už první pomoc podával a díky svému vzdělání v tom tedy mám jistou výhodu. Na krizových situacích je něco zvláště vzrušujícího, člověka to přehodí do pohotovostního módu a řeší problémy mnohem rychleji a racionálněji, což je vlastně celkem dobrá škola pro život.

Myslíte si, že se tento seriál liší od jiných televizních příběhů?

Myslím, že obrovská výhoda je v opravdu precizním scénáři, špičkové kameře a detailní režii. Že na poli současných seriálů nebude mít Chlap konkurenci. Snad nám po premiéře dají divácké ohlasy za pravdu.

Jak se vám hrálo s vašimi kolegy? Jaká byla atmosféra při natáčení?

Práce s mými kolegy je každodenní výzva k novým věcem, člověk se učí, pozoruje a raduje se z dobré práce. To, že například Jenovéfu Bokovou a Elizavetu Maximovou znám už mnoho let, dělá vlastně do velké míry z práce zábavu, a to doplňují i další přátelství navázaná během natáčení. Myslím, že například z Valéra Mbily budou diváci naprosto nadšeni.

„POCIŤUJI SÍLU SVÉHO RODINNÉHO ZÁZEMÍ.“

ELIZAVETA MAXIMOVÁ

Přiblížíte divákům svou postavu?

Mojí postavou je Linda Myšíčková, mladá absolventka lékařské fakulty, která přichází jako nová internistka do Nemocnice Centrum společně se svým spolužákem Filipem. Snaží se zabydlet v novém prostředí a načerpat co nejvíce zkušeností od starších, zkušenějších kolegů.

Váhala jste nad nabídkou zahrát si v seriálu?

S D.N.A. Production a celým jejich týmem mám ty nejlepší zkušenosti a stejně tak s režisérem Peterem Bebjakem a kreativním producentem Petrem Bokem. A proto, když se mi do rukou dostaly scénáře seriálu, když jsem se dozvěděla, že jsou z pera Petra Boka, že první díly má na starosti Peter Bebjak a celý projekt produkuje D.N.A. Production, měla jsem v tu chvíli v podstatě rozhodnuto. Líbil se mi scénář a moc mě bavila i postava Lindy Myšíčkové.

Je to vaše první role lékařky? Jaký máte vztah k lékařům? Dokázala byste pracovat v tomto oboru?

Lékařku hraji v takovém rozsahu poprvé. Moje babička byla primářka v dětské nemocnici jako dítě jsem trávila spoustu času u ní. Naštěstí nikoli jako pacient, ale jako tichý návštěvník, i když babička má tendenci léčit celou rodinu doted'. Tatínek je zase bývalý psychiatr. Nemocniční prostředí je mi tedy blízké, rodina

z tatínkovy strany toužila po tom, abych pokračovala v lékařské linii. Z celého srdce obdivuju lékaře a sestřičky, ale myslím si, že bych tuto profesi vykonávat nedokázala.

Jak zvládáte krizové situace? Umíte poskytnout první pomoc? Zvládla byste píchnout injekci?

Krizové situace jsem zatím (!) zvládala dobře. Zatímco ostatní lidé panikaří, dokážu jednat racionálně, okamžitě zavolat záchrannou službu a řídit se pokyny operátorů. Je ale pravda, že první pomoc jsem se naučila poskytovat až při našich přípravách na seriál. Injekci bych ale asi píchnout zatím nedokázala.

Myslíte si, že se tento seriál liší od jiných televizních příběhů?

Rozhodně ano, a doufáme, že to uvidí a pocítí i diváci!

Jak se vám hrálo s vašimi kolegy? Jaká byla atmosféra při natáčení?

Výborná! Na place se se svými kolegy cítím skvěle, moje postava Lindy Myšíčkové má největší linku s Filipem Coufalem (Jan Nedbal), se kterým jsme přátelé a známe se už několik let, stejně tak jako s Jenovéfou Bokovou a Ivanem Luptákem. Do naší „party“ skvěle zapadl i Valér Mbila. Když se všichni sejdem na place, neustále si ze sebe děláme legraci, máme svoje interní vtipky a asistent režie nám už několikrát pohrozil, že nás rozsadí (smích).

„K LÉKAŘŮM A SESTRÁM MÁM NESMÍRNÝ OBDIV.“

EVA LEINWEBEROVÁ

Přiblížíte divákům svou postavu?

V seriálu hrají vrchní sestru Lenku Trčkovou, která je na oddělení dlouho, takže se zná s Ondřejem Frankem ještě z doby, kdy ještě nebyl primář. Tenkrát ještě ani ona nebyla vrchní sestrou.

Je vám něčím blízká?

Jestli je mi Lenka Trčková blízká, nevím, spíš se snažím být blízká vrchní sestře...

Váhala jste nad nabídkou zahrát si opět v seriálu?

Neváhala jsem s přijmutím nabídky do seriálu, protože jsem se chtěla setkat při práci s režisérem Peterem Bebjakem a vůbec celým slovenským štábem. Také scénář je podle skutečné události, a to mě zajímá.

Základní příběh seriálu zní téměř neuvěřitelně, ale je založen na skutečných událostech. Napadlo vás někdy, jaké by to asi bylo, kdyby se člověk ocitl ve stejně nezvyklé situaci jako hlavní hrdina?

Nikdy jsem nepřemýšlela nad tím, jaké by to bylo, kdyby se člověku stala podobná událost, jako je

ztráta paměti. Spíš mám pocit, že na některé okamžiky svého života bych ráda zapomněla, ale ono to nejde.

Může být na podobné situaci i něco pozitivního?

Pozitivní může být na takové situaci snad jen to, že je zapomenuto to špatné...

Jak jste si sedla s ostatními hereckými kolegy a co říkáte konkrétně na Tomáše Maštalíra?

Herecké obsazení je výborné. Moc rada se setkám s mladšími kolegy, které jsem doposud neznala... Maximová, Lupták, Nedbal, Boková. Oprášíme s Jirkou Dvořákem zkušenosti ze Sanitky 2. Baví mě obsazení slovenského herce Tomáše Maštalíra, vypadá výborně, hraje skvěle a zřejmě bude pro českého diváka neokoukaná tvář.

Seriál se odehrává v lékařském prostředí, řeší se zajímavé diagnózy, ale také různé přístupy lékařů k pacientům. Od velmi odosobněného po velmi empatický. Ke kterému se vy osobně kloníte?

Ze svých zkušeností se přikláním spíše k empatickému lékařskému přístupu, je mi prostě bližší...

Jaký máte vztah k lékařům a zdravotním sestrám? Dokázala byste pracovat jako lékařka nebo právě zdravotní sestra?

K lékařům a sestrám mám nesmírný obdiv a hluboce si jejich práce vážím. Každá chyba může stát život. Nevím, jestli bych dokázala pracovat s takovou permanentní zodpovědností celý život.

Jak zvládáte krizové situace? Umíte poskytnout první pomoc? Zvládla byste například píchnout injekci?

V krizových situacích naštěstí nezmatkuji a jsem při věci. Taky jsem si prošla při přípravě na tento seriál zdravotním kurzem, takže bych byla „snad“ schopná poskytnout i první pomoc. Píchnutí injekce jsem natrénovala na své mámě, ale to bylo jen do svalu, do žíly bych to nedokázala. Ale snažím se v seriálu alespoň vypadat, že tyhle úkony zvládám levou zadní.

CHLAP

TVŮRCI

Kreativní producent – PETR BOK

Producent D.N.A. – RASTISLAV ŠESTÁK

Producent Nova – LUCIE BRABCOVÁ

Režie – PETER BEBJAK, MARTIN KAZIMÍR, ZUZANA MARIANKOVÁ, RÓBERT ŠVEDA

Scénář – PETR BOK, EVITA NAUŠOVÁ, TOMÁŠ GROMBÍŘ, JAKUB VOTÝPKA

Kamera – MARTIN RAU

Hudba – JIŘÍ HÁJEK

Výkonný producent – NATÁLIA RAU GUZIKIEWICZOVÁ

KONTAKT

VÁCLAV MAZÁNEK – PR Koordinátor

vaclav.mazanek@novatv.cz

novagroup.cz, pressweb.nova.cz

© 2022, TV Nova

TV Nova s.r.o., Kříženeckého nám. 1078/5, 152 00 Praha 5, tel.: +420 242 464 115, e-mail: tiskove@nova.cz